

Časopis Slováckého roverského kmene – SRK

Roverníček

Téma:

Podzim – od jara do podzimu

Úvodník

První podzimní den píše dnes Google, a také k tomu přidává zajímavou animaci. Dovolil jsem si vybrat hlavních 7 částí této animace a dát je jako úvodní fotku. Snad se na mě Google nebude zlobit, nebo mě žalovat. Ale co víc se děje kromě toho, že je první podzimní den? Skončilo léto, proběhly tábory a čeká nás spousta zajímavých akcí. A mimo to také vychází Rovertiček. A co se v něm dočtete? Prvořadě se dovíte, jaký byl Našrot v článku od jedné účastnice. Dále vás čeká článek o tom, jak se hodí znát zdravotědu a být připraven na cokoli. Chybět nebude ani pozvání Muzikál, čímž také vyzývám roverské družiny, aby neváhaly a ještě se přihlásily a samozřejmě vyhrály! A aby těch akcí nebylo málo, tak vás čeká také pozvánka na tradiční setkání roverů Obrok. Média pro vás napsal článek o tom, jak se stavěla milotická klubovna a Eny něco málo setkání jihomoravského jamoddílu, který se chystá do Japonska. A na závěr vás samozřejmě čeká také krátké zamyšlení.

Váš šéfredaktor

Junior

NAŠROT
 NAŠLAPANÝ ROVERSKÝ TÁBOR

Co je to vlastně NAŠROT?

Než abych popisovat sám co se dělo na Našrotu, raději použiju slova jedné účastnice, která napsala článek o Našrotu na rovernet. Zde máte několik úryvků:

„Jde o Našlapaný Roverský Tábor, který se poprvé uskutečnil loni na konci srpna a pro velký úspěch a nadšení účastníků se konal i o letošních prázdninách. Seznamuje rovery s novým roverským programem a chce ukázat, jak může rovering fungovat.“

„Následovalo sedm nezapomenutelných dnů mého života. Sedm dnů, během kterých jsme si mohli plnit výzvy – nespadnout na blátu, být 24 hodin bez stravy, každé ráno se koupat v přilehlém potoce a jiné. Dalším specifikem tábora byly služby, ze kterých jsem já osobně byla nadšená, protože mi to přijde jako smysluplné využití našich sil – obstarání dřeva pro tábor, stavění táborových staveb (př. sauna), a ještě jedna.“

„Co bylo ale na tomto táboře zásadní, byly zážitky a zkušenosti – no kdy se vám podaří pokecat s Kami (šéfredaktorka RK); či Kristýnkou, která pomáhá na Haiti vrtat studně? Pokusit se zachránit lidi při bouřce? Nebo třeba alespoň zkusit jaké to může být pro obyvatele

kácejícího pralesa? Anebo si trochu přiblížit pocity lidí podílejících se na svržení atomové bomby na Hirošimu? Myslím, že jen těžko a pokud přeci

jen, tak ne rozhodně během tak krátké doby a přeci tak intenzivně.“

„Necelých sedm dnů nám možná až tak moc nepřálo počasí a nadělalo spoustu bláta, každopádně i to někteří z nás dokázali produktivně využít, když s jeho pomocí ujeli až 18 metrů přes náměstíčko.

„Sedm dnů, během kterých jsme vytvořili 4 projektové týmy. Myslím, že s našimi projekty vás v dohledné době seznámíme, a když budete(me) mít štěstí třeba na ně i zavítáte. Určitě vás o nich budeme informovat.“

„Sedm dnů, kdy jsme měli šanci se poznat navzájem a navazovat nová skautská přátelství, která s trochou štěstí vydrží třeba i do konce života.“

„Sedm dnů, tak dlouho trval NAŠROT 2014“

Gabča

Pravý anglický čaj aneb jak se šiknou skautské znalosti i v cizí zemi

Bylo to minulé léto, co jsem se poprvé vrátila ze zájezdu do Anglie – a jak už to tak bývá, když se člověku někde líbí, rád se na to místo vrací, a tak jsem po roce vyrazila do mé oblíbené země znovu. Tentokrát s nejlepší kamarádkou.

Výlet se nám pěkně vydařil; počasí nádherně vycházelo a já i má drahá spolence jsme byly nadšené z poznávání všelikých krás cizího kraje. Ostatně, člověk se tam nepodivá každý den, že? Nicméně všemu hezkému je jednou konec.

Posledního dne se nám zatáhlo a ochladilo, a tak nebylo divu, že si na zpáteční cestě loďkou k autobusu hodně z nás kupovalo horké nápoje. Stejně tak má kamarádka, která si pořídila čaj, ale dřív, než se vůbec stačila napít, si polovinu vroucí tekutiny vylila na stehno.

Ono se to možná nezdá, ale poctivý anglický čaj je poctivý se vším všudy, a tak měla voda opravdu poctivých sto stupňů a vytvořila poctivé popáleniny druhého stupně a to pěkné velikosti – celkově měla zasažená plocha rozměry dvacet krát patnáct centimetrů.

Nemůžu říct, že bych zachovala úplně klidnou hlavu, když jsem viděla, jak se mojí nejlepší kamarádce loupe kůže na stehně a vystupuje v obrovských, ošklivě žlutých puchýřích, ale na rozdíl od ostatních účastníků zájezdu a pedagogického dozoru (který tam stál doslova a do písmene jako opařený) jsem se aspoň pokusila začít něco dělat.

Těžko říct, kdo byl ze zranění vyděšenější – jestli chudák pacientka, nebo já jako ošetřovatelka. Situaci komplikovalo také to, že k ní došlo na lodi, která sice poskytovala možnost koupi čaje a na záchodech dokonce tekoucí vodu, ale měli jsme sebou pouze malé batůžky a žádnou lékárníčku. Navíc voda byla – nejspíš kvůli pohodlí cestujících – pouze teplá.

Shánění ledu na opařenou nohu pro mě bylo hotovou maturitou z angličtiny – a vzpomenout si ve stresové situaci na slovíčko „ice“ skoro

heroický výkon. Popáleninu jsem ale nakonec ošetřila, jak se dalo – místo sterilní gázy látkový kapesník, místo vody led, původně určený do alkoholických drinků – a kamarádku uklidňovala ne příliš pravdivými slovy o tom, že z toho bude jen malá jizvička, že to za chvíli přestane bolet, že už jsme skoro doma a že to bude v pořádku.

Čekalo nás nekonečných dvacet hodin cesty v autobuse; díky mému relativně včasnému zásahu je však zraněná zvládla celkem bez potíží a doma se okamžitě dostala do péče lékařů.

Když se spálila, nikdo jí nebyl schopný pomoci tak rychle jako já. Účastníci pořádně nevěděli, co s popáleninou dělat, dospělí byli příliš vyděšení tím, že musí řešit zranění na zájezdě. Já jsem věděla, co a jak, jen díky jediné věci – systematické a pečlivé přípravě na podobné situace, které se mi dostalo během těch let chození do skautu, a přece se mi zdálo, že je to málo.

Kamarádi,
nepodceňujme první pomoc – ať už její výuku u malých dětí, které vedeme, nebo u nás samotných. Učme se. Vzdělávejme se.

Zranění, které jsem ošetřovala na tomhle zájezdu, nepatřilo k těm nejtěžším – i přesto šlo o stresovou situaci, jejíž řešení se v okamžiku, kdy se stala, zdálo téměř nedosažitelné. Zvládat první pomoc nejen při programech na schůzkách a výpravách je něco, co by měl každý z nás umět. Ale jsme opravdu tak dobří, jak si myslíme?

Eny

SKAUTSKÝ

MUZIKÁL 2014

Už jste přihlášení?

A na co ještě čekáte?

Skautský muzikál 2014 se koná v Kyjově.

Najděte pár přátel, nacvičte krátké muzikálové vystoupení a o posledním listopadovém víkendu ukažte, co ve vás je. Spojte příjemné s užitečným a splňte si výzvu na rovernetu.

Přihlásit se můžete do 5. října 2014 na webových stránkách

www.muzikal.skauting.cz

A najdete nás i na facebooku

<https://www.facebook.com/skautskymuzikal2014>

Fotosoutěž

Připomínám fotosoutěž, která byla vyhlášena v jarním čísle Roverníčku! Kdo se chce zúčastnit, nechť pošle na adresu Roverníčku svou fotografii, či fotografie nejpozději do 1. 12. 2014, neboť toho dne bude fotosoutěž neohledně na počet zaslaných fotek ukončena!

Těším se na spoustu fotografií

Junior

**OB¹⁵
ROK**10. – 14. 6. 2015
| Liberec – Vesec

Pro koho?

Akce Obrok 2015 je určena roverům a rangers, tedy členům Junáka starších 15 let. Horní hranicí věku účastníka jsme stanovili na 24 let.

Nechceš jako účastník?

Pro nutný chod Obroku 2015 potřebujeme alespoň 150 členů servis týmu, kteří budou zajišťovat celkový chod akce. Vstupní podmínkou pro zařazení do servis týmu je dovršení věku 18 let a chuť do práce.

Co tě čeká?

Služba

Vapro

Regiony & Inspiro

Obrok 2015 Open Air

4D kino

Netradiční sporty

Adrenalinové zážitky

Noční hra

Filmové večery

Zamyšlení

Nestereo stánek

Sportovní klání mezi regiony

Více informací na: <http://www.obrok15.cz/>

Stavba nové klubovny v Miloticích

Celá stavba začala již někdy v listopadu minulého roku, kdy Olda s Petou budovali nosné stěny, betonové patky a nosníky na střechu, sem tam jsme udělali i brigádu na klubovně v Kyjově, kde

jsme natírali uskladněné obložení barvou.

Když bylo vše připraveno ke stavbě, pozvali jsme rovery a starší skauty a 19.1.2014 začala velká stavba. V 8 hodin ráno jsme začali přivrtávat jednotlivé díly klubovny na předem připravené betonové patky, práce to nebyla zrovna lehká, ale vše šlo tak, jak mělo a díky hojné účasti roverů a

skautů jsme v 18 hodin měli nosné zdi připravené k opláštování a nosníky střechy připravené na položení plechů.

Po této velké brigádě jsem si následující den udělal volno ze školy a celý den jsme s Petou pracovali na obložení klubovny. Následující dva dny přišlo a tak jsme dokončili obložení a do nočních hodin jsme s Oldou, Štěpánkou, Řechnou a Honzů dělali střechu. Sem tam nám vypadla elektřina kvůli dešti a tak brácha zajel do klubovny autem a svítil nám dálkovými světly na práci :D

Nutno také dodat, že nás od práce nevyrušil ani déšť, ani mráz...vichřice už vůbec ne... 12 hodinové směny nebyly ničím zvláštním :)

Po dokončení střechy následovalo položení podlahy, obložení a zateplení stěn a dále pak půdní prostor. Můžu říct, že jsme si všichni mákli... Zvláště pak na stropu klubovny – neznám horší práci než přivrtávat sololit.

Od listopadu až do března jsme skoro každý den pracovali ze všech sil, aby byla klubovna co nejdříve provozuschopná a to se nám povedlo 25.3.2014 ! Stavba nám do tohoto

data zabrala přes 140 hodin a další hodiny přibývají ;-)

Klubovna ještě není zdaleka 100% hotova, ale myslím, že už jsme na nějakých 90% a ty menší dodělávky zvládnem během následujících týdnů...

Klubovna slouží zároveň i jako sklad skautského materiálu, který již bylo nutné někam uložit. Tím nám

všem spadl kámen ze srdce a všechny skříně, plachty, stoly, židle, kadiboudy a bedny s vybavením mají své místo po letech v našem skladu.

Touto novou skautskou klubovnou jsme „zachránili“ skauting v Miloticích a zároveň máme svůj sklad a nemusíme složitě vyzítávat úložné prostory na skautské vybavení.

Na stavbě klubovny se podíleli: Olda, Peťa, Bean, Soko, Kosta, Dýšek, Maus, Shooter, Fery, Řechna, Štěpánka, Honza Horák, Rádio, Konzerva, Had – Všem velké díky za pomoc :)

Méďa

Hurá do Japonska jihomoravský jamoddíl se poprvé sešel v Brně!

Už je to několik měsíců, co se registrace účastníků třiadvacátého světového setkání skautů, Jamboree, uzavřela. Monstrózní akce, která proběhne v roce 2015 v Japonsku, se má zúčastnit i česká výprava – a jako její součást také skauti a skautky z jižní Moravy.

Jejich první setkání proběhlo o víkendu 23. – 25. května 2014 ve skautském srubu v Brně. Jelikož šlo o opravdu, ale opravdu první setkání, a většina účastníků se navzájem vůbec neznala, na programu byly především seznamovací hry a aktivity.

V sobotu dopoledne se zhruba třicetičlenná skupina skautů vydala, vedena zkušeným geocacherem Smurfem, umístit takzvaný „travelbug“ do jedné z kešek v okolí srubu. Kde přesně to bylo, to pochopitelně nemůžeme sdělit; můžeme však říci, jaký byl úkol travelbugu, což je jednoduše řečeno předmět, který cestuje z kešky do kešky a má většinou nějaký daný cíl. Ten, který byl vypuštěn na prvním setkání jihomoravského jamoddílu, dostal úkol jasný – doputovat do Japonska.

Tak se snad, budeme-li mít štěstí, za ten rok v Japonsku sejdem i s naším cestovním broučkem a třeba ho budeme moci odeslat i na cestu zpátky. A pro ty, kteří do Japonska z nějakých důvodů jet nemohou – nezapomínejte, není všem dnům konec. To další Jamboree, s číslem dvacet čtyři, se už přece také kvapem blíží!

Eny

Masarykův jamoddíl

Zamyšlení...

„Na mých hodinkách je devět večer, v mém životě se připozdívá. Brzo bude čas ke spánku. Na těch vašich je teprve jedenáct dopoledne, nejlepší část dne máte ještě před sebou.

Prožil jsem nádherný den. Přinesl mi mraky i přeháňky, ale byl také plný krásné sluneční záře.

A vy – co uděláte se svým dnem? Chcete-li, bude stejně šťastný, jak byl ten můj. Nesmíte ho však prozahálet čekáním, až se něco stane, ani ho většinu prospat.

Probud'te se! Dejte se do práce! Máte jen jeden život, a tak prožijte každou jeho minutu jak nejlépe umíte.

Když budete přes den pracovat, v noci se vám bude výborně spát.

Lidé, kteří jsou v noci neklidní a nemohou spát, většinou bílý den prolenoší.

Když budete správně řídit svůj člun, štěstí vám neunikne. Přeju vám z celého srdce úspěch a loučím se s vámi skautským pozdravem – dobré táboření!

Z knihy: Vlče, skaut, rover – Lord Baden - Powell of Gilwell

Junior

Na další číslo se můžete těšit již 22. 12. 2014
rovernicek.skautkyjov.cz/

Své příspěvky můžete posílat na e-mail Roverníčku
rovernicek@skaut.cz

Junior 2014